

Έφημερίς πούς τὴν γράφει ὁ Σουρῆς.

"Εκτον έτος τοῦτο εἶναι
καὶ ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

'Ο Ρωμής τὴν Ἰδούσαδε — μόνο μιὰ φορὰ θὰ δυσίν,
Κί' έταν ἦγο μέντος — καὶ διποτα μοδ κατεβαῖν.
Συνθροητές θὰ δέχημαται — δέστι τοῦς ἀνήγουστοι,
μονεγά τὸντος Ἐπαργίας — καὶ ἐπὸς Ἐβοτερικοῦ,
ἴσιαδι καιροδε πιωχύλας — τρέγει τὰ Ἑλληνικοῦ.
Συνθροητὴ γὰρ κάθε χρόνο — φράγτα δύσκει καὶ μόνο,

"Έτος χίλια δικτακόσα καὶ ἐννενηντα... τί καλά!
περιστεύματα καὶ πλούτη μᾶς ἐπῆραν τὰ μαζά.

γιὰ τὰ ἔνα δρας μέρη — δεκαπέντε καὶ ἐπὸς χίρ.
Αλλ' ἔδω συνθροηται — δέν θὰ γίνονται ποτὲ,
κι' θανάτοι καὶ ἐν κρατήτῃ — δέν περῆς συνθροητής.
Κι' οὐτε θάλιαν πεταζέστη — μι κανένα κανονέρη.
Γράμματα καὶ συνθροηματ — ἀποτέλλονται σ' ίμι.
Μίς' ἐπῶν φόρων τὴν ἄντερα — κι' ἐ Ρωμῆς μας μιὲς δεκάρα

Μαρτίου δεκάτη,
στὸν Βίσμαρκ πολλάτη.

Πούντο ἐνενήντα δύο καὶ δικόσα λογαριάζει,
κι' ἄν κάνεις μοδ 'πῃ «τί τρέζει» • «Διαπύλια» φωνάζει.

**Ο «Ρωμαρής» ὁ φαστλάτης
στοὺς κυρίους Βουλευτάς.**

Μὰ τὴν Βουλὴν ἀνάλατη καὶ κρόνι! . .
δὲν τρέζει τῷ κανεὶς στὰ θεορεῖα:
'Ο αἰδηρός δὲ Βίσμαρκ παρηγήθη,
ταράσσονται τοῦ κόσμου τὰ Βασιλεῖα,
καὶ τῶν ρητόρων τῆς Βουλῆς τὰ στήθη
ἐστρέγνωσαν μ' αὐτὰ τὰ Διαπύλια.

Ἐλέγουμε νὰ γίνη φεμπελζό
καὶ τῆς Βουλῆς τὸ βῆμα μακελλάδο.
'Αλλὰ κι' ἐγώ μὲ ταύτην τὴν ἐλπίδα
πρὸς τὴν Βουλὴν τὸν πίθον μον ἔκνιλα,
μὰ τώρα — ὠτιὲς εἰς τὴν πατρίδα! —
μᾶς δύπασαν μ' αὐτὰ τὰ Διαπύλια.

Ἐλέγουμε πῶς κατὰ θὰ γενῇ
καὶ κονίημα κανένα θὰ φανῇ.
'Αλλ' δύκια ἐγύθησαν περάδες
κανῶς καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κορχύλια,
καὶ διοι τῆς Βουλῆς οἱ μασκαρέδες
ἔλισσασκαν μ' αὐτὰ τὰ Διαπύλια.

Κανένα δύκια πρόβτα νίτον θέμα
τῶν Βουλευτῶν δὲν κανεῖ φέ τὸ αἷμα.
'Αδίκος τῶν ρητόρων ὃ μείσσοι
σαβούρωσε τὰ φράγκα τὰ δισχίλια,
κι' ή Σύνοδος η 'Επτάκος θὰ κλείσῃ
μ' αὐτὰ τὰ σιγαμένα Διαπύλια.

Ἐλέγουμε πῶς θάργουμε μαχαίρια,
ἀλλάγουμε πῶς θάλιμοις νυκτέρια,
καὶ πῶς μπορεῖ καμπόσοι βουλευταὶ
νὰ πάνε εἰς τα Τάρταρα τάνηλια,
ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἥπιξε ποτὲ
πῶς διοι θὰ φίγουν στὰ Διαπύλια.

Μὰ εὶ Βουλὴ ἀνάλατη καὶ κρόνι! . .
δὲν τρέζει τῷ κανεὶς στὰ θεορεῖα.
Σοῦ δρεγεῖται ναυτίλειας καὶ ζάλη
κι' γιαθάνεσαι κοψίματα εὐκοίλια,
δέν αὖθις κι' ἔκεντοι καὶ οἱ ἄλλοι
νὰ ταυματουνοῦν γι' αὐτὰ τὰ Διαπύλια.

